

Modern History Archives
Архіў Наісвабоднага Гісторыі
Fond 111. справа 117

Пролетарыі ўсіх краін, у адной вы ўжо праляцелі!

ПАЛІЭРАБУДОВА

1989

Ворган Хауруса Дэмакратычнае Моладзі / г. Менск /

У НАЗВЕ СПРАВА !

З АЛЬБОМА

ХЕРЛУФА БІДСТУПА

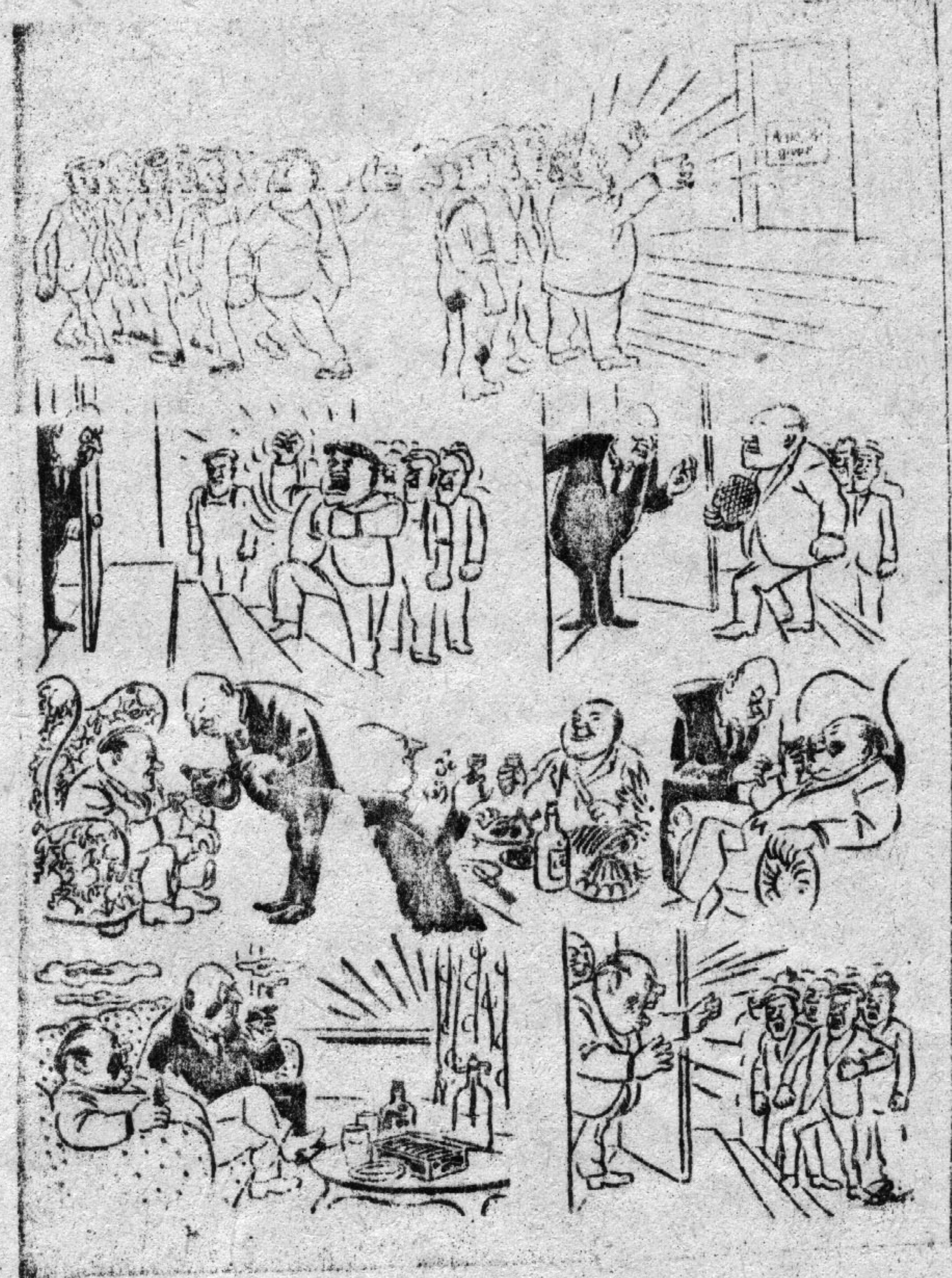
"Чаму менавіта "Фронт", мо лепей "Рух"? - пытаюцца некаторыя цікаўныя грамадзяне. Мабыць ня як ня уцямаць, што калі назва будзе "Рух" - прыдзецца некуды рухацца, да нечага ісьці. А калі "Фронт" - не абавязкова можна засьцьці у старых акопах ды перайсьці у абарону. А можна і адступаць. А яшчэ можна і у палон здацца. Так што гэтыя някемлівыя грамадзяне ня як ня разумеюць вельмі тонкай тактыкі новых стратэгау.

Але ж і кемлівыя грамадзяне ня вельмі разумеюць, чаму зараз Фронт у абароне. Сойм замест таго, каб ладзіць наступленьне, усебакова актывізаваць дзейнасьць фронту - ладзіць семінары, варыцца у асабістым саку. Мо Сойм і спрабуе нешта рабіць у гэтым кірунку, але ж ня бачна нешта нічога, вельмі нізкая эфектыўнасьць яго дзейнасьці.

Актыўнасьць фронту расьце экстрэма, у значнай ступені з-за паступовага павелічэньня колькасці сяброу, а самі сябры ня вельмі імкнуцца ініцыятыву ўзяць на сябе (мабыць ня ведаюць што рабіць). Вельмі нізкі арганізацыйны узровень, дрэнна вядзецца каардынацыйна-інфармацыйная справа - гэта сьведчыць аб тым, што ня працуць Рады. Некаторыя дзейчы пагаворваюць нават аб тэарэтычным ды ідыялагічным крызісе. Гэта і зразумела. Калі "вярхі" фронту неяк падкаваны, дык "радавыя", мякка кажучы, ня надта; і калі яны мужна кідаюцца у "баі" з ідыялагічным ворагам, то ня зауседы выходзяць пераможцамі.

Шмат якія франтоўцы ня разумеюць што час мітынгуау некалі адыдзе, і што дзейнічаць пачынаць патрэбна па-новаму.

Тым часам, пакуль у межах фронту ствараюцца, фарміруюцца плыні (ці фракцыі), пашыраюцца антифракцыйныя настроі. Людзі з гэтымі поглядамі лічаць, што фракцыі - гэта раскол, гэта кепска і г.д. Дарэчы

нагадаць зьезд у Маскве, калі раз'юшаная "паслухмяная большасьць" рашуча давала адпор фракцыянерам і паграбавала "адзінаства". Маўляу, у такі цяжкі дзеля перабудовы час! Даяк гэта можна! І у Фронце есьць гэтакія рэакцыянеры (дажыліся!). А калі так - фронту пагарджае сур'езная небяспека ператварэньня у новую "камуністычную партыю" (толькі яна будзе весці нас жалезнай рукой да сьветлай будучыні трохі іншым шляхам).

У заканьчэньне мы прапануем зьмяніць назву фронту на наступную:

"Беларускі нарадны фронт
"А дражджэй нет"

В. Карацкі

Здесь мы приводим цитату из той же работы.

... "Отмена так называемого исторического права, права завоевания и всякой политики, направленной на округление, расширение, славу и внешнее могущество государства. Благосостояние и свобода наций - солидарны, и каждая должна искать своей мощи в свободе. Национальная независимость есть национальное, неотчуждаемое право, как независимость отдельного лица есть таковое же его право; она должна быть священна на основании этого факта, а не на основании исторического права. Из того, что какая-либо страна была объединена с какой-нибудь другой страной в течение нескольких столетий, хотя-бы и добровольно, не следует, что она должна и впредь терпеть это объединение, если она того не желает; ибо прошлые поколения не имеют никакого права отчуждать свободу настоящего и будущих поколений. Итак, каждая нация, провинция и община будет обладать безусловным правом располагать сама собою, вступать в союз с другими, порывать прежние и настоящие союзы и вступать в новые, без того, чтобы какая-либо другая сторона имела право или интерес ей в этом помешать. Всякое насильственное действие в этой области должно встретить дружный отпор со стороны всей национальной федерации в целом, ибо каждое посягательство на свободу отдельной страны является оскорблением, угрозой, косвенным посягательством на свободу всех наций. Наконец, интернациональная федерация и революционная солидарность свободных народов против реакционной коалиции еще поработенных стран."

Продолжение следует.

Подготовил В. Д.

Цена умеренно-кооперативная

Сустрэчы з чытачамі - панядзелак, плошча Я. Коласа, 19⁰⁹

РЭПЛІКА

Безумоуна, правы класікі марксізма-ленінізма у тым, што пры камунізме партыі, дзяржавы, класы адаруць. Гэты тэзіс ужо зараз знаходзіць падцвярджэнне. Бо у нас толькі развіты сацыялізм, а партыя ужо страціла аўтарытэт і пачала развальвацца, камсамол уогуле існуе выключна на паперы, ну, а дзяржава знаходзіцца ў стане гэткага крызісу, што наўрацьці ей удасца зь яго вылезці.

Антык О.

ВЫДЕРЖКИ ИЗ ОРФОГРАФИЧЕСКОГО
СЛОВАРЯ НЕФОРМАЛА

Безглассовая структура общества
Бредвыборная платформа
Высокохвалифицированный руководитель
Демарксатизация общества
Милыйционер
Ненаглядная агитация
Обнувление общества
Плюйрализм
Самооткупаемость
Специальная справедливость
Сфера у слуг
Техническая рекоррупция

А. Подгруша

Каму - нізм, а каму - і верх.

Партыя - храбет рабочага класа.
Дык чаму намі кіруе храбет?
Што, у нас галавы няма?

КПСС - кіруючая сіла нашага грамацтва. А там, дзе сіла есьць - розуму ня трэба.

Народ і партыя адзіны: партыя адзіна, г.зн. мацна і у ей усе як адзін чакаюць загаду... і народ адзіны у сваім імкненні ськінуць дыктатуру партыі.

Ад кожнага - па здольнасцям, кожнаму - па "Труду" (кошт газеты "Труд" - 3 кап.)

Антык Омуніст